

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Digitalisering og It
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 30. oktober 2023
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Luna Amelia Pedersen
Eggert
Sagsnr.: 2023-04676
Dok.: 2914222

Besvarelse af spørgsmål nr. 107 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og It

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 107 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Digitalisering og It har stillet til justitsministeren den 5. juli 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF).

Peter Hummelgaard

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 107 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og It:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke lovbestemmelser eller klare udtalelser i lovforarbejderne, der udtrykkeligt forholder sig til fuldautomatiseret sagsbehandling inden for den offentlige forvaltning?”

Svar:

1. Databeskyttelsesforordningens artikel 22 regulerer automatiske individuelle afgørelser, herunder profilering. Ved afgørelser, der alene er baseret på automatisk behandling forstås afgørelser, der er truffet uden nogen form for menneskelig indgriben. Det følger af artikel 22, stk. 1, at den registrerede har ret til ikke at være genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende.

Det følger af forordningens artikel 22, stk. 2, litra b, at udgangspunktet om, at man har ret til ikke at være genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, kan fraviges, hvis afgørelsen er hjemlet i EU-ret eller national ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser. I præambelbetragtning 41 er det angivet, at et sådant retsgrundlag eller en sådan lovgivningsmæssig foranstaltning bør være klar(t) og præcis(t), og at anvendelse heraf bør være forudsigelig for personer, der er omfattet af dets/dens anvendelsesområde. Det er desuden angivet i præambelbetragtning 71, at afgørelser der alene bygger på automatisk behandling bør være tilladt, når EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, udtrykkeligt tillader det. Forordningen stiller således krav til retsgrundlagets klarhed, præcision og forudsigelighed.

For så vidt angår passende foranstaltninger fremgår det af betænkning 1565/2017, side 380 ff., at det kan anses for en passende garanti, hvis borgeren f.eks. kan påklage den automatiske afgørelse til en overordnet myndighed, hvor klagesagen behandles ved menneskelig indblanding.

Som eksempler fremhæves i betænkning 1565/2017, at der i SU-loven, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skattekontrolløven og kildeskatteløven er hjemmel til at træffe afgørelse baseret på automatisk

behandling, og at der i den forbindelse er fastsat passende foranstaltninger. Den nævnte lovgivning hører ikke under Justitsministeriets ressort.

2. Det fremgår af betænkning 1565/2017, side 375, at artikel 22 – ligesom den tidligere persondatalovs § 39, som blev fastsat på baggrund af persondatadirektivets artikel 15 – skal anses som en indsigelsesret for den registrerede. Det vil sige, at artikel 22 er en rettighed, der skal aktiveres af den registrerede. I Thea Wisborgs afhandling: *Fuldautomatiske afgørelser i dansk forvaltning – en retlig analyse med udgangspunkt i databeskyttelsesforordningens artikel 22*, 1. udgave, 2023, lægges det til grund, at artikel 22 bør anses som et forbud.

Det vil i sidste ende være op til EU-Domstolen at vurdere, om artikel 22, stk. 1, skal anses som et forbud eller en rettighed. Sagen C-634/21, *SCHUFA Holding and Others (Scoring)* verserer på nuværende tidspunkt ved EU-Domstolen og vedrører bl.a. anvendelsesområdet for artikel 22, stk. 1, og det nationale råderum i forordningens artikel 6, stk. 2 og 3.

Justitsministeriet kan oplyse, at Danmark har afgivet indlæg i sagen i forhold til spørgsmålet om det nationale råderum i forordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Justitsministeriet vil i den forbindelse selvsagt også tage bestik af EU-Domstolens eventuelle bemærkninger vedrørende artikel 22.

Det er naturligvis vigtigt, at retsgrundlaget vedr. fuldautomatiske afgørelser i den offentlige forvaltning er i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

Databeskyttelsesretten er et retsområde under stadig udvikling, hvor praksis udgør et vigtigt bidrag til afklaring af tvivlsspørgsmål. Udviklingen på området følges af myndighederne, og hvis afgørelser fra eksempelvis EU-Domstolen har betydning for dansk praksis i relation til automatiske individuelle afgørelser, forventer jeg selvfølgelig, at myndighederne tager det til efterretning.